

20.81x28.88	1/7	עמוד 22	LADY גלובס	05/02/2020	71876503-7
מוזיאון תל אביב לאמנו - 85111					

"אנחנו מאבדים את הזהות שלנו כמוזיאון, דברים יצאו מפרופורציות" מנכ"לית מוזיאון תל אביב **סניה כהן עוזיאלי** רוצה להגדיר מחדש מהו מוזיאון

22

מיצב חייה

מנכ"לית מוזיאון תל אביב, סניה כהן עוזיאלי, מספרת על אובדן הזהות של המוזיאון, ואיך היא מתכוונת להגיע גם למשפחה מבתי ים (סוניה מרמרי)

הייתה תערוכה שראיתי בגיל 15 והיא השאירה בי חותם לכל החיים זה היה היום שבו התאהבתי באמנות

בעידן שבו הדימוי הוויזואלי הפך לכל כך נפוץ, וכולנו מתקשרים דרך תמונות ברשת, האתגר הגדול של המוזיאונים הוא להיות רלוונטיים. אז איך עושה את זה עכשיו מוזיאון תל אביב, שאליו הגיעו השנה 1.3 מיליון מבקרים? בראיון לליידי גלובס' מודה מנכ"לית המוזיאון **סניה כהן עוזיאלי**, שהגיעה ממוזיאון ירושלים: "נחוצה לנו הגדרה מחדש". ויש לה כבר סנסציה בקנה: תערוכה ראשונה של ג'ף קונס בארץ

סוניה מרמרי :::: צילום: יונתן בלום

22.88x30.44	2/7	עמוד 23	LADY גלובס	05/02/2020	71876504-8
מוזיאון תל אביב לאמנו - 85111					

איפור: טבעולה קרייזל

היצירה 'נעליים ליציאה לדרך',
1991-2017,
מרינה אברמוביץ'

19.44x23.94	3/7	עמוד 24	LADY גלובס	05/02/2020	71876507-1
מוזיאון תל אביב לאמנו - 85111					

רואה את האתגר שלי: איך לשמר את הזהות של המוזיאון בפלטפורמה הרחבה הזאת. יש סדרה של קונצרטים, סדרה של הרצאות על מוזיקה וסדרת מוזיקה קאמרטה, ובנוסף אנחנו משכירים אולמות לסטנדרט. אני חושבת שזה טיפה יותר מדי, אנחנו מאבדים את הזהות שלנו כמוזיאון, דברים יצאו מפרופרציות."

יש כאן אספקט כלכלי, זה מכניס כסף, ואולי זה משקף את חיפוש הדרך של המוזיאונים. כמו שספריות ציבוריות הפכו את הייעוד שלהן למרכזי ידע ומחשבים.

"לכן אני צריכה לקחת את המציאות הזאת ולאפיין אותה. נכון, אינטרדיסציפלינריות זה הדבר הבא, והאתגר הגדול של המוזיאונים זה להיות רלוונטיים בעולם שבו התמונה, הווידאו, הפך להיות כל כך נפוץ. כולנו מתקשרים דרך תמונות, והפונקציה של המוזיאון הפכה להיות קריטית. נחוצה הגדרה מחדש. אני בהחלט בעד להכניס תיאטרון ומוזיקה, השאלה איך זה מתחבר לתוכן המוזיאלי. איך אדם ששמע עכשיו קונצרט יוצא ורואה עוד משהו שמתגבר את החוויה."

למשל, פסטיבל סרטי האמנות אפוס זה אינטגרלי.

"נכון. ואז אני יכולה לתת איזו הרצאה של אחד האוצרים וליצור קשר. מישוה ראה סרט על ואן גוך, אבל אף אחד לא יודע שלמוזיאון תל אביב יש שתי עבודות של ואן גוך. זו התמונה שאני רוצה לייצר, פורמט שלם ואטרקטיבי ורלוונטי. זה מה שלמדתי בשנה האחרונה."

התערוכה 'פולד גרילה' היא תערוכה חשובה שעניינה קיימות, אבל האם מקומה לא במוזיאון למדע או טבע?

"לגמרי לא. מקומם של עיצוב ואדריכלות במוזיאון, לדבר על אקלים זה סופר רלוונטי. אבל הייתי עוספת את זה בעבודות של אמנים שמתייחסים לסוגיית האקלים. ואז את מייצרת סוג של מסלול, חוט שמקשר בין התערוכות, משהו שמהדהד בין החללים, מתכתב ביניהם. אם היינו שמים כמה אמנים שהנושא שלהם אקלים, כמו אליאסון (אולאפור אליאסון, אמן דני שהציג לא מכבר את פרויקט מוז האוויר בטייט מודרן בלונדון, ס"מ), אז יש הצדקה. בנוסף הייתי עושה תוכנית חינוכית אקטיביסטית לתלמידים. המוזיאון התנהל עד עתה לפי מחלקות, וזה בולט. משהו במבנה הארגוני לא אפשר עבודה רוחבית כזאת. וזה שינוי שאני רוצה לעשות."

סיבוב במוזיאון משקף אקלקטיות. לא חייב שתהיה תמה מרכזית, אבל חסר מרכז בובד אינהנטי.

"יש שלושה דברים שמייצרים את האקלקטיות הזאת: שני מבנים שונים, ולא מחוברים מבחינה

על הקירות בבית של טניה כהן עוזיאל לא תלוי דבר. הכול לבן.

"בעלי אומר לי שזה מרגיש כמו בית חולים". האם זו תגובת נגד לעומס החזותי שמלווה אותה כמנכ"לית מוזיאון תל אביב, או סוג של פוליטיקלי קורקט שהתפקיד מחייב? "זה יותר משקף את הקושי שלי לבחור".

החורש מלאה שנה לכניסתה של כהן עוזיאל לתפקיד. היא החליפה את סוזן לנדאו, מנכ"לית שהטביעה חותם במוזיאון. "ועדת האיתור פנתה אליי. היה לי טוב בירושלים, הייתי ראש אגף לשירותי אוצרות במוזיאון ישראל, ולא רציתי להתחיל בתהליך של הגשת מועמדות. אמרתי לחיים סאמט, שעמד בראש ועדת האיתור: 'אם תחשבו שאני האדם הנכון, תפנו אליי'. אחרי חודש הוא חזר אליי ואמר לי: 'אני מאוד רוצה אותך, אבל יש תהליכים שאת צריכה לשתף איתם פעולה'."

היה בכל זאת משהו שגירה אותך בהצעה. "הבנתי שאני נכנסת למערך לא מוכר בעיר שאני לא חיה בה, וזה אתגר אותי. מה שהחזיק אותי 20 שנה במוזיאון ישראל זה שבכל חמש שנים עשיתי משהו אחר. היה לי גרף צמיחה, כי אני אוהבת אתגרים ומשתעממת באותו מקום". בירושלים היית באלמנט שלך. מוזיאון אנציקלופדי הולם את מי שלמדה תואר ראשון ושני בארכיאולוגיה ותולדות האמנות. "וגם כי אני, כנראה, יותר מנהלת מחוקרת. יש משהו בניהול שהוא יותר לרוחב ופחות לעומק. מתי גיליתי את זה על עצמי? לדעתי, תמיד ידעתי את זה, למרות שבתחילת דרכי הייתי באקדמיה ונהייתי ממחקר וכתבתי מחקרים. ותמיד אהבתי את התמונה הכללית. בפסיפס אני אף פעם לא מתעכבת על האבנים הקטנות, אלא רואה תמונה כללית."

מה הפתיע אותך בשנה שחלפה? "שהמוזיאון מייצר המון תוכן, הרבה יותר ממה שציפיתי. זה מרחב שמתפקד כפלטפורמה מולטידיסציפלינרית, ובוה אני

האגף החדש של מוזיאון תל אביב

"מה הפתיע אותי פה? שהמוזיאון מייצר המון תוכן, הרבה יותר ממה שציפיתי. יש קונצרטים, הרצאות על מוזיקה, הופעות מוזיקה, ובנוסף אנחנו משכירים אולמות לסטנדרט. אני חושבת שזה טיפה יותר מדי, אנחנו מאבדים את הזהות שלנו כמוזיאון, דברים יצאו מפרופרציות"

22.03x28.57	4/7	עמוד 26	גלובס LADY	05/02/2020	71876505-9
מוזיאון תל אביב לאמנו - 85111					

"חשוב לשחק בליגה של הגדולים, זה מאפשר לנו להנכיח את עצמנו. אם אני הולכת לתורם ואומרת לו שקהל המבקרים שלי השנה היה יותר גדול משל הגוגנהיים בניו יורק ושל הסן פרנסיסקו מומה, זה נתון שעובד. אנחנו ברשימת 100 המוזיאונים החשובים בעולם"

די מדבדך לחיכנס לתפקיד וישר להתחיל בקיצוצים וצמצומים. מוזיאון תל אביב נתמך על ידי העירייה, זו חוויה אחרת? "לגמרי. זו חוויה של ביטחון. ראש העיר מגבה אותי בצורה בלתי רגילה. השנה הוסיפו 10% לתקציב, וכעת הוא עומד על 39 מיליון שקל. זה 40% מהתקציב. אני צריכה לגייס עוד 25 מיליון, שזה הרבה מאוד."

אחת הדרכים להעשיר את האוסף של המוזיאון היא באמצעות קבוצות רכישה, תורמים. את אזהבת את הפורמט הזה של קבוצות רכישה?

"הוא נכון מאוד. סוון הקימה את זה בירושלים וכאן. פעם ראו בציבור רק מבקרים שבאים והולכים. בשנות ה-70, עם הבום הכלכלי, המבקרים הפכו ללקוחות - יש חנויות במוזיאון, מסעדות. מבקר כבר לא רק תומך או ידיד, הוא שותף. קבוצת רכישה היא win win, התורמים הולכים לסטודיו של האמנים, לומדים את העין של האוצר, נחשפים לעבודות שהאוצרים רוצים לרכוש, ואז יש הצבעה. זה בעל ערך, הקהילה של האספנים הופכת להיות שותפה בהכרעות אמנותיות."

כהן עוזיאלי יודעת שהקשר עם אספנים הוא צינור המצנן לתערוכות. לא רק כסף. "מה שאיפשר לי לעשות את קנטרידג', קונס וקלדר זה הקשרים עם האספנים", היא מזכירה. הבום הכלכלי של סוף המילניום הקודם יצר קהילת מתעשרים חדשים שהפכו עד מהרה לאספנים. הקהילה האמנותית לא מחבתת אותם באהבה, ומתייחסת אליהם בסנובזים. למשל, יגאל אהובי, אני אומרת לכהן עוזיאלי. "דווקא יגאל משאיל לנו עבודות, כמו בתערוכה של הירוש"י

יש לכם פילוח של נתוני מבקרים? "אין לי סגמנטציה, ואני מקווה שתהיה. אין לי מושג כמה ערבים מגיעים, כמה תיירים מגיעים, וזה חשוב לי. האם אנחנו מספרים להם סיפור אטרקטיבי? צריך לדעת לתווך אותו באיזו תוכנת מולטימדיה כדרך להסתכל על הנרטיב הישראלי מהציוני לבינלאומי, מהקולקטיבי לאינדיבידואלי. דרך העיניים של האמנות וגם דרך הבניין הברוטליסטי הזה, והמבנה החדשני שמנגד. בסוף מוזיאון זה סיפור."

כן, אבל פוסט מודרניזם עסוק בפירוק הנרטיב. מה, עכשיו נספר את ההיסטוריה? בירושלים יש שורשי עבר מפוארים, ועכשיו את בתל אביב הפרגית הצעירה.

"אם אני רוצה להיות אטרקטיבית כיום, אני חייבת להיות מתווכת. דורון רבינא, האוצר הראשי, עושה עבודה מאד טובה עם האוצרים, למשל, סדנאות לכתובת טקסטים, שיהיו יותר נגישים ומובנים."

אני מבינה שקיבלת בור תקציבי עמוק. "קיבלתי גירעון, ונדרשתי בחודשיים הראשונים לעשות תוכנית התייעלות. כרגע מיניתי משנה למנכ"ל שבא מתחום הכלכלה, והוא ילווה אותי בתוכנית הזאת. מקווה ש-2020 תהיה שנה מהותית בתחום הזה."

"השנה העירייה הוסיפה לתקציב 10%, והוא עומד על 39 מיליון. זה 40% מהתקציב. אני צריכה לגייס עוד 25 מיליון, שזה הרבה מאוד"

אדריכלית - וכנראה שהכי נכון זה לאפיין כל אחד בנפרד. עוד לא הגעתי לפתרון. בנוסף, הגלריות סגורות, כלומר לא זולגות לחללים הציבוריים, וקשה לקבל הרגשה מוזיאלית, כאן אולי הפתרון הוא בשפה גרפית שתשטוף את כל המוזיאון ותיתן תמונה ברורה, אוריינטציה. זה מה שאני עובדת עליו: חוויית מבקר."

קיבלתי גירעון

תערוכת הבלוקבסטר שהיא עובדת עליה כעת במעטה של סודיות תהיה ג'ף קונס, שיוצג לראשונה בישראל, עם 9 פסלים וארבע תמונות, ללא ספק ספקטקל פופי אינסטגרמי (אוצר: דורון רבינא). לקראת הקיץ תעלה התערוכה של אלכסנדר קלדר, Great Yellow Sun.

מנוף מרשים, ג'ף קונס. "לתל אביב יש קצב עירוני, שדורש תדירות יותר אינטנסיבית. אני מאמינה בבלוקבסטר עם אדוות מסכיב. יש חשיבות לתערוכות עוגן עם אפקט פופולרי, ואני אומרת פופולרי בלי שיפוטיות."

התערוכה 'יש עידן חדש: על הרזחני באמנות' ננעלה בתחילת החודש. היא הביאה מספר מרשים של 126,445 מבקרים עד כה. איך את מנתחת את זה?

"עצם הנושא. כולם מחפשים את עצמם, את הדרך. לדבר על עידן חדש זה להיות קשוב ורלוונטי. זה לוכד אנשים. דבר שני זה הסיפור של הילמה אף קלינט (אמנית שוודית בת המאה ה-19 שזכתה להכרה לאחרונה כחלוצת הציור המופשט המודרני, ס"מ), אישה שלא הצליחה בגלל עצם היותה אישה, ורק כיום אנחנו יכולים להעריך אותה. על הצייר הזה התערוכה הצליחה."

21.81x30.26	5/7	28	עמוד	LADY גלובס	05/02/2020	71876534-1
מוזיאון תל אביב לאמנו - 85111						

עליית הירידים. יפעת גוריון, מייסדת 'צבע טרי'

תיווך בשכבות

איזה מוזיאון את אוהבת?

"המומה פתח את שעריו מחדש ויש מה ללמוד מההצבות האמיצות שלו ומהאופן שהוא מנסח את תולדות האמנות באופן אחר". את אוהבת 'תולדות', את המפגשים האלה של עבר והווה.

"בתנאי שהם מתוכנים טוב. ההנגשה שלהם נהדרת, טקסטים קצרים ובהירים. הכול מאוד ברור. ויש לך אופציה להרחיב עם מדריך אודיו. התיווך בשכבות מאוד משמעותי. לא צריך לכתוב מאות מילים על הקיר, זה מעייף".

הכי קל זה להיכנס למוזיאון ולהוריד אפליקציה שתלווה אותי לאורך כל הדרך.

"זה עוד משהו שאנחנו צריכים לפתח. עם טלפון אפשר לעשות המון. המומה הוא מודל להערצה".

איך את חושבת להביא את המוזיאון לפריפריה?

"זה מעסיק אותי. אני מעריצה את זומו (מוזיאון נוסע). עצם הכניסה למוזיאון זו פעולה חינוכית חשובה, והמשימה היא להביא את כולם אלינו, לחשוף אותם לתפישת מגוון. אני מנסה לחשוב איך לעשות את זה, איך אני גורמת למשפחה מבת ים להגיע אליי, המרחק הוא רק חמישה קילומטר, ועדיין הפער גדול".

דיאלוג והזמנה צריכים להתחיל מרחבת הכניסה, שכרנגע נראית מנוכרת, לא מצטטת או מרמזת למתרחש בתוך המוזיאון.

"באביב נציב ברחבה עבודה של ג'ון ג'ררד, בשם דגל מערב. הרמיה דיגיטלית עצומה של עשן סמיך שמתאים למוזיאון עירוני".

מה הפנטזיה שלך, מה את חולמת להביא? "היה דיבור עם מאוריצי קטלן, אבל התנאי שלו היה לשים את הפסל של היטלר בשדרות רוטשילד, ולכן הרעיון נפל. אין לי פנטזיה להביא אמן אחד. אני מסתכלת על זה מערכתית. גם את התערוכה של ג'ף קונס, שאני מאוד שמחה להביא - אני לא רואה כמעשה אחד. הוא אמן חשוב, ביקרתי בסטודיו שלו במשך שעותיים, הוא משכיל ושכלתן ובקי בתולדות האמנות. האמנות שלו נראית מאוד זוהרת. לי חשוב להכניס את זה לקונטקסט, למערכתיות. לראות בו אחת מאבני היסוד של תולדות האמנות".

מנכ"ל מוזיאון ישראל, גליה הרשקוביץ

► "דווקא יגאל אהובי משאיל לנו עבודות, כמו בתערוכה של הירושי סוגומוטו. הוא עצמו נחבא ולא מחצין את עצמו"

וב-2022, עם חגיגות 90 למוזיאון, יהיו לנו 20 תורמים כאלה - שייצרו כשני מיליון דולר וילכו תמיד לתערוכות. האם הם מעורבים? הם לא מכתיבים, אבל אני בהחלט מעדכנת אותם". כשסוזן לנדאו דיברה על הצלחה, היא בחנה הישגים בזירה הבינלאומית, הצליחה להביא את המוזיאון להכרה כמוסד חשוב בסצנה העולמית. זה חשוב יותר מאשר לייצג את המקומיות שלנו?

"אני נוהגת לומר שהדיפטיך של רוי ליכטנשטיין בכניסה מייצג את המקום שבו אנחנו רוצים להיות. אמן אמריקאי שמגיע לארץ ומשקף אמנות בינלאומית, והוא עושה עבודה במבנה המודרניסטי ומצטט את האוסף שלנו, שכולל את שאגאל ופיקאסו - בדרך הזו הוא מכיל את ליבת המוזיאון. צריך גם וגם - רגל יציבה ובעלת מחויבות לקהל המקומי ולאמנות הישראלית.

גם הרגל השנייה לא פחות חשובה - לשחק בליגה של הגדולים. זה מעניק לנו אפשרות להביא את הבינלאומיות לקהל המקומי, להשאיל ולקבל עבודות, להנכיח את עצמנו. אם אני הולכת לתורם ואומרת לו שקהל המבקרים שלי

השנה היה יותר גדול משל הגוגנהיים בניו יורק ושל הסן פרנסיסקו מומה, זה נתון שעובד". המוזיאון מדורג בין 100 הטובים בעולם. זה נמדד על בסיס כמות מבקרים? את העלייה מייחסים לתערוכה 'זמנים מודרניים'?

"בשנה שעברה זה היה מיליון מבקרים, השנה 1.3 מיליון. ואני שמחה שתהליך החלפת המנכ"לים והשיפוץ לא הזיקו לכמות המבקרים. פתיחת מרכז המשפחה הגדילה את מספר הילדים המבקרים כמעט ב-80%".

יש חוסר קורת רוח באספקט של האמנות הישראלית. כאן אין מנופים. "יש הרבה תערוכות של אמנות ישראלית. הייתה תמר הירשפלד ועכשיו יונתן וניצקי בהלנה רובינשטיין, סמאח שאהרה. אין שנה שאין בה מונוגרפיה אחת. תערוכה של קרן רוסו נפתחה לא מכבר, תהיה תערוכה של מעיין אלייקים, בסוף אני חושבת שהקול של האמנות הישראלית נשמע פה טוב".

הבנתי שיש גלריות שהאוצר שלכם מחריב? "לא, יש מקרה אחד של יחסים אישיים עם מישהו ספציפי. אין שום משבר מול גלריות".

סוגומוטו. הוא אחד מהירידים הטובים שלנו, הוא חבר יקר, מקיים מפגשים איתנו ומשאיל בשמחה. הוא עצמו נחבא ולא מחצין את עצמו". או אין מעמדות בקרב האספנים?

"יש אספנים שמוכרים כטובים. בכרנו'ה יודעים למי יש טעם טוב". בירושלים היה לך את ג'יימס סניידר, שהלך וגיים כסף ויצר קשרים, זאת יכולת להתעסק נטו באוצרות ותכנון תערוכות.

"אין מה לעשות, אני חייבת להתפנות לזה. אני נשאלת הרבה לגבי החזון שלי, נוסעת הרבה, פגישות היכרות. עכשיו התחלתי להקים מעגל תערוכות (אקסבישן סירקל), שבו כל אחד נותן 100 אלף דולר. זה פורמט שפיתחתי, ולקחתי כמה תורמים שהפכו לחוד החנית, ואני מקווה שער סוף השנה כבר יהיו עשרה כאלה,

הקימה את פורמט קבוצות הרכישה. סוזן לנדאו, מנכ"לית מוזיאון תל אביב לשעבר

22.36x30.44	6/7	30 עמוד	LADY גלובס	05/02/2020	71876579-0
מוזיאון תל אביב לאמנו - 85111					

הפסל הסנסציוני ג'ף קונס

הוא אחד מהאמנים החיים שנמכר במחירים שערורייתיים. זה מרגיז אותך? "פעם אמא הייתה רוצה שהבן שלה יהיה רופא או מהנדס, והיום היא רוצה שהוא יעשה אקזיט. אני חושבת שג'ף קונס הוא הסטארט-אפ ניישן הראשון. וכל הכבוד לו שזה הצליח. אני מעריכה שלשם שוק האמנות ילך: אומה של סטארט-אפ."

שוק האמנות מעסיק אותך? "אני לא מספיק בקיאה בו. מעניין אותי איך הוא מתפתח ומגיב לאופנות. צריך לזכור שגם ברנסנס היה שוק אמנות ורק אנשים מסוימים יכלו לאפשר לעצמם להשתתף בו. היום יש תהליך של דמוקרטיזציה, שמאפשר ליותר אנשים."

מה יש לצרפתים נגד קונס

כהן עוזיאלי נולדה וגדלה ברומא ועלתה בגיל 19 לישראל. היא נשואה לאיש הייטק ואם לשלושה ילדים: סטורנט למשפטים, חייל ותיכוניםיטית. המשפחה גרה בטלביה שברחביה, ובניתיים היא לא מתלוננת על השעתיים וחצי שהיא שורפת בנסיעות יומיות. "בהלוך אני עוברת מול המשרד, בחזור מרברת עם חברות. בניתיים המשפחה מכילה ומפרגנת". בסוף שבוע היא עושה את מה שהיא הכי אוהבת: לבשל ולארז. "זו הכריאות הנפשית שלי". הריחוק מהסצנה התל אביבית והעיסוק באוצרות ארכיאולוגית לא מיקם אותה בכרנו'ה של תעשיית האמנות. "אני לא באה מאמנות ישראלית ועכשווית, והשם שלי לגמרי לא מוכר".

באיזה בית גדלת? לאמנות הייתה בו משמעות?

"לא באופן מיוחד. הייתה לי סבתא רבתא שציירה, ובבית היו תלויות תמונות שלה. הקשר שלי עם איטליה ורומא מאוד עמוק".

למה המוזיאון לאמנות מודרנית שעיצבה זאחה חדיד ברומא לא מתרומם שם?
 "טעם הציבור כל כך מושרש בתרבות הקלסית של הבארוק והרנסנס, שהתשובה היא פשוט שמרנות. טעויות של ניהול? אולי. אבל באיטליה ייקח יותר זמן. עדיין כולם רוצים לראות את הקפלה הסיסטינית. קשה לחנך

היה דיבור. מאוריציו קטלן

מה את חולמת להביא?
 "היה דיבור עם מאוריציו קטלן. אבל התנאי שלו היה לשים את הפסל של היטלר בשדרות רוטשילד, ולכן הרעיון נפל. אין לי פנטזיה להביא אמן אחד, אני מסתכלת על זה מערכתית. גם את התערוכה של ג'ף קונס, שאני מאוד שמחה להביא - אני לא רואה כמעשה אחד"

"פעם אמא הייתה רוצה שהבן שלה יהיה רופא או מהנדס, והיום היא רוצה שהוא יעשה אקזיט. אני חושבת שג'ף קונס הוא הסטארט-אפ ניישן הראשון, וכל הכבוד לו שזה הצליח. אני מעריכה שלשם שוק האמנות ילך: אומה של סטארט-אפ"

"התפקיד של הגלריות התפתח בשנים האחרונות באופן מרשים, והן מציגות גם תערוכות מחקר. אבל בואי לא נשכח שבסופו של יום הן צריכות למכור. אני מוכרת התבוננות באמנות, ידע. אני לא מביאה בהכרח את מה שיותר יקר. הבאתי את ג'ף קונס, אבל במקביל הבאתי וידיאו של קנטרידג', שלא שווה רגל אחת של הבלרינה של קונס, ובעיניי הוא משמעותי יותר באיכות האמנותית"

זכתה להכרה כחלוצת הציור המופשט המודרני. הילמה אף קלינט

"יש מה ללמוד ממנו". מומה המחודש

21.6x28.56	7/7	עמוד 32	גלובס LADY	05/02/2020	71876580-2
מוזיאון תל אביב לאמנו - 85111					

"אני מאוד מודרניסטית בטעם שלי. מתקשה עם הפוסט מודרניות"

"עכשיו פיתחתי פורמט של מעגל תערוכות שבו כל אחד נותן 100 אלף דולר. לקחתי כמה תורמים שהפכו לחוד החנית, ואני מקווה שעד סוף השנה כבר יהיו 10 כאלה. בעוד שנתיים יהיו 20 שייצרו כ-2 מיליון דולר שילכו תמיד לתערוכות. האם הם מעורבים? אני בהחלט מעדכנת אותם"

כשהלכנו אחרי הפאסט פוד וחזרנו לסלואו פוד. כל הכלים לגיימיים כדי לייצר חוויית התפעמות. וזה לא חשוב אם עשיתי משהו שמצטלם טוב אינסטגרמית, או מדריך אודיור וידיאו. שום דבר במוזיאון שלי לא יחליף את חוויית האמנות, בטח לא תערוכה מולטי מדיאלית של ליאונרדו דה וינצ'י. תמיד אעדיף ציור אחד שייצר מקדש נגיש".

מה הטעם האמנותי שלך? מה את אוהבת?
 "אני מאוד מודרניסטית בטעם שלי. מתקשה עם הפוסט מודרניות. לצערי, אני לא יכולה לנקוב בשמות. הייתה תערוכה שראיתי בגיל 15 שהשאירה בי חותם לכל אורך השנים, ובעצם אולי סימנה אותי. תערוכה ענקית של מאטיס שהוצגה ברומא בוילה מדיצ'י. באותן השנים למדתי בתיכון ללימודים קלסיים, הכרתי את האמנות היוונית והרומית, הרנסנס הבארוק, ואז הצטרפתי לביקור בתערוכה הזאת, רק התבוננתי במאטיס, הצבעים העזים, הקומפוזיציה האמיצה, ההשטחה, הקווים המאופקים – והתאהבתי! אני חושבת שבאותו יום התאהבתי באמנות."

"אשכול תערוכות שהיה בעיניי משמעותי דווקא בהתפתחות האוצרותית שלי היה לפני עשר שנים. האוצרות הייתה מוקפדת, מדויקת ומעוררת השראה".

מה ייחשב הצלחה בעינייך בעוד ארבע שנים?

"שהצלחתי להביא יותר קהל, שתהיה יציבות כלכלית במוזיאון, שיהיו תרומות ואולי נקים קרן לרכישות אמנות עכשווית, כי כרגע אין". **lady**

מוצגת בו פעמיים, ונדרה לתל אביב. בירושלים זה קיבל משמעות היסטורית, וכאן לשעון הייתה משמעות עכשווית וקצבית. אותה יצירת אמנות שהייתה בגלריה וכשאת מכניסה אותה למוזיאון היא נקראת אחרת. זה סטייטמנט".

הצהרת עם כניסתך לתפקיד שתביאי יותר עיצוב ואופנה.

"אי אפשר לשפוט אמנות רק כאמנות. היו בעולם תערוכות יפות של אופנה שמחייבות הפקה מאוד יקרה, כמו של אלכסנדר מקוויין במטרופוליטן וכריסטיאן דיור. אני לא יודעת האם להביא את המגה תערוכה מחו"ל, או להתחיל מכאן, מארכיון שנקר".

מה דעתך על תערוכת המולטי מדיה של ליאונרדו דה וינצ'י?

"שואלים אותי לאן הולך המוזיאון של המאה ה-21, וברור שהוא הולך להיות יותר טכנולוגי. אני עדיין חושבת שטכנולוגיה היא אמצעי ולא יעד. עדיין צריך לייצר אצל המבקר התפעמות מיצירת האמנות. זה דומה לתהליך שעברנו

למשהו חדש".

מה יהיה על המוזיאונים? האם הגלריות מייתרות אותם?

"התפקיד של הגלריות התפתח בשנים האחרונות באופן מרשים, והן מציגות גם תערוכות מחקר. אבל בואי לא נשכח שבסופו של יום הן צריכות למכור. אני מוכרת התבוננות באמנות, ידע. המנדט שלי הוא אחר, להזמין אנשים להתבונן, בלי שיפוטיות. לא מביאה בהכרח את מה שיותר יקר. הבאתי את ג'ף קונס, אבל במקביל הבאתי וידיאו של קנטרידג', שלא שווה רגל אחת של הבלרינה של קונס, ובעיניי הוא משמעותי יותר באיכות האמנותית".

הצרפתים ממש התקוממו ומחו נגד ההצבה של זר הצבעונים של קונס. מה הרגיו אותם?
 "נראה לי שהם הבינו שהפסל לא מספיק טוב. וגם הם קיוו לקבל אותו בחינם. לא בהכרח יש כאן עומק וזעזוע. אני חושבת שהם הרבה יותר פתוחים, מזכירה לך שהם קיבלו את פרימידת הזכוכית בלובר ואת הפומפדור. הפסל כבר שם והוא יעשה היסטוריה. זה נכון שהוא טיפה גס".

התערוכה שסימנה אותי

הירידים האמנותיים הפכו לרבי השפעה על הזירה. ארט באזל ומיאמי, וצבע טרי בזעיר אנפין. איך זה משפיע על המוזיאון?
 "אנחנו שולחים נציגים, חייבים להיות רגישים וסקרנים ולגלות דברים חדשים. אני מאמינה שכל יצירת אמנות שמוצגת במרחב מסוים נטענת במשמעות מעצם היותה מוצגת במרחב הזה. לדוגמה, השעון של כריסטיאן מרקליי. סוזן קנתה את היצירה למוזיאון ישראל והיא הייתה

הדיוק הפנימי

"הדיוק הפנימי שלי הוא דווקא ביכולת לראות תמונה רחבה. זה כמו חוסר היכולת לומר לך שאני אוהבת את האמן הזה או ההוא. זו בעצם יכולת לקחת כמה דברים ולהכניס אותם למסגרת. רק ככה אני יכולה לדייק את עצמי. רק כשאני רואה את התמונה הרחבה, אני מצליחה לראות מה חסר".